

Nuværende skæve incitamenter på socialområdet bør indgå i kommissoriet for revision af den kommunale udligningsordning

Nuværende udfordring

Hvis en kommune visiterer en borger til et bosted uden for kommunegrænsen, skal den visiterende kommune betale for tilbuddet. Men derudover mister kommunen også en betydelig sum i kommunal udligning, da borgeren ved flytning indgår i beregningsgrundlaget for den nye bopælskommune. På voksenhandicapområdet mister en kommune typisk 100.000-200.000 kr. pr. år i kommunal udligning, hvis den visiterer en borger til et bosted uden for kommunen. For børn og unge under 18 år ligger det typiske tab på 50.000-100.000 kr. pr. år pr. individ.

Det betyder i realiteten, at kommunen indirekte betaler en 'merpris' for borgere, der visiteres til botilbud uden for kommunen. Det økonomiske pres på handicapområdet er stort ude i kommunerne og den indirekte merpris for at visitere borgere til et tilbud uden for kommunen er uretfærdig for de kommuner, der køber pladser uden for kommunen og indebærer en betydelig risiko for, at borgeren ikke visiteres til det fagligt mest rigtige sted grundet økonomiske hensyn¹. Det kan særligt gå ud over de borgere, der har brug for specialiserede og højt specialiserede indsatser, som ofte findes uden for deres hjemkommune og deles mellem flere kommuner. Derudover kan den indirekte 'merpris' for et tilbud uden for kommunegrænsen få begrænsninger for kommunens præsentation af øvrige tilbud over for borgeren, og derved i sidste ende begrænse borgerens frie valg af botilbud.

Forslag

Nedenstående organisationer foreslår derfor, at der i kommissoriet for revision af den kommunale udligningsordning, indgår en undersøgelse af genindførelse og styrkelse af det såkaldte betalingskommunefolketal, eller at der indføres en udjævning mellem kommunerne, som i store træk neutraliserer den økonomiske skævvridning udligningssystem.

Dansk Handicap Forbund
- et liv med lige muligheder